

Şukela Soğuşu

– prens · 14 Ağustos 2017

"Aklımı donduran ardımda barutun son nefesi
Özenin dedim perde istemeyen cam stepnelere..."

Şimdi;
Kalbur altı zamanlara gebe/
Hançerede bozuk düğümler/ki
Biliyorum saçlarından kına rüzgârları geçecek
Ve bir teşneye akacak ceninler
Mart karı mıydı?
Zemheri ayazı mı?
Anımsamam/
 Şunu çok net hatırlarım
 Sözcükler donuyordu zamanda
 Şiirler adam etmeden adamı/
Adam olmuştu akli evveller...
Som altından taç giydirildi
Karşı kaldırımındaki
Aksakallı çingeneye/

Sevmek!
Gerisin geri yük mü? Acep
Âdem olan âdeme...
Şukela sancıdaydı kuşlar
Bir dokunmaya görsün
Yol istifi yemlere
Ayılar...

Ve...
Buzluk zeminlerde
Balık telaşı üşengeç kedilerin
Titrek zamanlar gizli
Patilerinde...

İşte;
Anlamsızlığa anlam katar bu eller

Ne zaman kavga biter soyutlanırım Őirden
Kalbim bir alaza er ađ olana kadar/
Sizleyim...